REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-5045/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Jadranki Liović Merkaš, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Roberta Bašića iz Zagreba, Savska cesta 6, OIB: 44835149466, zastupanog po punomoćniku Borisu Jugu, odvjetniku iz Zagreba, protiv tužene Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupane po punomoćniku Branku Bulatu, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Šavorić & Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja i isplate, nakon glavne, usmene i javne rasprave, održane i zaključene dana 23. listopada 2026. u nazočnosti tužitelja osobno, zamjenika punomoćnika tužitelja Marija Hrupeca, odvjetnika iz Zagreba, a u izočnosti uredno pozvanog tuženika, dana 26. listopada 2026., temeljem čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 04/08, 84/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, 146/25), dalje ZPP-a,

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je ništetna odredba čl. 5. Ugovora o kreditu broj: 016-300/2008 zaključenog između tužitelja i tuženika 28. svibnja 2008., u dijelu kojim je ugovoreno da se prije isplate kredita odbijaju od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 1,50% iznosa kredita.

II Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, isplatiti tužitelju Robertu Bašiću iz Zagreba, Savska cesta 6, OIB: 44835149466, 198,75 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama od 1. lipnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

III Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, isplatiti tužitelju Robertu Bašiću iz Zagreba, Savska cesta 6, OIB: 44835149466, na ime uglavničenih zakonskih zateznih kamata 313,61 EUR, kao i nadoknaditi mu prouzročeni parnični trošak u iznosu 593,18 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za

posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke od 26. listopada 2026. do isplate, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 28. svibnja 2008., kao korisnik kredita, s prednikom tuženika Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., kao kreditorom, sklopio Ugovor o kreditu br. 016-300/2008 kojim mu je tuženik odobrio kredit u kunskoj protuvrijednosti 22.394,00 CHF, uz rok otplate od 84 mjeseci Navodi da je člankom 5. Ugovora ugovorena naknada za obradu kredita u visini 1,50% iznosa kredita, koja je prilikom korištenja kredita 29. svibnja 2008. naplaćena u iznosu 198,75 EUR. Ističe da nije dobio informacije o troškovima obrade kredita i troškovima osiguranja kredita, tj. ugovorena odredba nije u cijelosti jasna jer nije jasno i određeno navedeno na što se ti troškovi (naknade) odnose niti koja je njihova svrha, a nelogično je i da njihova visina ovisi o visini iznosa kredita, slijedom čega se radi o nepoštenoj ugovornoj odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a kojom je tužitelju nametnuta obveza plaćanja naknade za obradu zahtjeva i odobravanje kredita. Stoga ustaje s tužbom i tužbenim zahtjevom traži utvrđenje ništetnosti odredbe čl. 5. Ugovora i isplatu 198,75 EUR sa zateznim kamatama od 1. lipnja 2025. do isplate, te isplatu uglavničenih zakonskih zateznih kamatama od 313,61 EUR, uz naknadu troška postupka.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanom. Čini neprijepornim sklopljeni Ugovor o kreditu s tužiteljem, kao i datum i visinu naplaćene naknade. Prigovara vrijednosti predmeta spora. Ističe prigovor zastare. Navodi da je u ugovorna odredba o naknadi jasno definirana te naknada za obradu kredita ne uzrokuje značajnu ravnotežu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Sud je proveo dokaze: pročitan je isplatni nalog (stranica 6 spisa), Ugovor o kreditu (stranica 7-10 spisa), tablica zakonskih zateznih kamata (stranica 12-13 spisa), tablica naknade za usluge Banke u kreditiranju građana (stranica 38 spisa), odluka o naknada za usluge (stranica 39-66 spisa), te je saslušan tužitelj (stranica 166 spisa).

4. Druge dokaze sud nije provodio, jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo potrebitim za donošenje odluke u smislu čl. 8. ZPP-a.

5. Među strankama nije prijeporno:

- da su 28. svibnja 2008. sklopile Ugovor o kreditu br. 016-300/2008 na iznos kredita u visini 22.394,00 CHF,
- da je čl. 5. Ugovora propisana obveza korisnika kredita prije isplate kredita platiti jednokratne troškove obrade kredita u visini 1,50 % iznosa kredita,
- da su tužitelju naplaćeni jednokratni troškovi obrade kredita 29. svibnja 2008. u iznosu 198,75 EUR.

6. Prijeporno je:

- tužiteljevo svojstvo potrošača,

- je li ugovorna odredba o naknadi za jednokratne troškove obrade kredita ništetna, te posljedično tomu
- ima li tužitelj pravo na povrat iznosa koji je naplaćen na temelju odredbe o naknadi za obradu kredita,
- je li tražbina tužitelja u zastari.

7. Na pravni odnos stranaka po Ugovoru o kreditu primjenjuje se čl. 96. do 102. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 79/07, 125/07 i 79/09), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja tog ugovora o kreditu. a prilikom ocjene poštenosti ugovornih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli treba primijeniti čl. 5. Direktive 93/13/EEZ čije odredbe su implementirane u nacionalno zakonodavstvo Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 78/12 - dalje: ZIDZZP/12) te se primjenjuju kao nacionalni propis.

8. Tužitelj u svom iskazu navodi da je u dobi od 20 godina života kupovao prvi automobil i sjeća se da su mu iz auto kuće javili da ode u Hypo banku gdje je pripremljena dokumentacija. Kada je došao u banku, tuženik mu je predočio unaprijed sastavljen ugovor, koji je pročitao. Službenik banke mu nije objasnio na što se odnosi tzv. ulazna naknada i zašto se ona naplaćuje te na koje poslove tuženika se odnosi. Po zanimanju je kuhar slastičar i nije bio vlasnik trgovačkog društva ili obrta. Kupljeno vozilo koristio je za vlastite potrebe.

9. Sud prihvaća iskaz tužitelja jer je logičan i uvjerljiv te podudaran dokumentaciji u spisu, jer je jasno da je tužitelj bio prosječan potrošač po tom Ugovoru o kreditu. Zahtjev transparentnosti određuje da prosječan potrošač, koji je uobičajeno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može shvatiti konkretno funkcioniranje ugovorne odredbe i samim time na osnovi preciznih i razumljivih kriterija procijeniti potencijalno značajne ekonomske posljedice koje bi ta odredba mogla imati na njegove obveze, što je u konkretnom slučaju izostalo, jer tuženik uopće nije objasnio tužitelju ugovornu odredbu o naknadi za obradu kredita.

10. U čl. 96. st 1. ZZP propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok je u st. 2. propisano da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Nadalje, u stavku 3. istog članka propisano je da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, dok je u stavku 4. propisano ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

11. Sukladno 99. ZZP-a nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene poštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive.

12. Uvidom u Ugovor o kreditu utvrđeno je da se u konkretnom slučaju radi o standardiziranom (tipskom) ugovoru, unaprijed sročenom i priređenom od strane banke. Ugovor sadrži odredbu čl. 5. kojom je ugovoreno da se tužitelj obvezuje platiti prije isplate kredita jednokratne troškove obrade u iznosu od 1,50% iznosa kredita. U Ugovoru, međutim, nije navedeno od čega se sastoji navedena naknada, na što se ista naknada odnosi, niti su definirani egzaktni parametri o načinu određivanja i izračunu visine te naknade. S obzirom na navedeno, jasno je da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja, a koji su sadržani u samom Ugovoru po prirodi stvari niti ne može pojedinačno pregovarati, pa je logično da se nije moglo pojedinačno pregovarati niti o spornoj odredbi Ugovora. Sve navedeno jasno proizlazi i iz iskaza tužitelja kada navodi da mu nije pojašnjeno radi čega se naplaćuje ulazna naknada i od kojih se troškova ona sastoji.

13. Tužena niti ne poriče činjenicu da se s tužiteljem o spornoj odredbi ugovora nije pojedinačno pregovaralo, već drži da je tužitelj, ako je bilo ikakvih nejasnoća vezano uz predmetni ugovor ili bilo koju njegovu odredbu, imao mogućnost zatražiti zaposlenike tužene za pojašnjenje tih odredbi te ističe da su mu sve informacije o pravima i obvezama iz ugovora o kreditu bile dostupne i prije sklapanja ugovora te je u trenutku sklapanja ugovora bio u obvezi upotrijebiti dužnu pažnju i sam se informirati o svim uvjetima ugovora.

14. Iz stipulacije sporne odredbe, koja je standardna, evidentno je da se o sadržaju sporne odredbe nije pojedinačno pregovaralo s tužiteljem niti je tužitelj obaviješten na koje pružene usluge banke i za koje nastale troškove se naknada odnosi, a pri tome tuženik na kojem je teret dokazivanja nije dokazao suprotno da se s tužiteljem o spornoj odredbi pregovaralo, niti je u tom pravcu predlagao dokaze, pa se stoga u smislu odredbe čl. 102. st. 1. i 2. ZZP-a radi o nepoštenoj ugovornoj odredbi koja je suprotna načelu savjesnosti i poštenja i koja stvara znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja koja ima svojstvo potrošača.

15. Naime prema odredbi 96. st. 2. ZZP-a smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, a što proizlazi u ovom konkretnom predmetu iz zaključenog Ugovora o kreditu, pa je stoga takova odredba ništetna ugovorna odredba.

16. Pri tome se napominje da je predmetna odredba jasna i razumljiva, međutim, ista je iz svih naprijed navedenih razloga nepoštena, te se ne može podvesti u smislu odredbe čl. 84. ZZP pod kategoriju predmeta ugovora i cijene u pogledu kojih nije dopušteno ocjenjivanje poštenosti tih ugovornih odredbi ako su iste jasne i razumljive.

17. Naglašava se da je Direktivom 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. određeno da zaštita potrošača od nepoštenih ugovornih odredbi ukazuje na podređen položaj potrošača jer nemaju mogućnost pregovaranja o općim uvjetima poslovanja banke, a prema presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. u predmetu broj C26/13 navodi se da članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 (koji iz testa poštenosti isključuje odredbe koje definiraju glavni predmet ugovora i adekvatnost cijene, pod uvjetom da su izražene jasnim i razumljivim jezikom) treba tumačiti na način da ugovorna odredba potrošaču ne mora biti samo gramatički razumljiva.

18. Pri tome, valja još dodati da u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu nije postojalo zakonsko ograničenje na ugovaranje predmetne naknade, već je stupanjem na snagu Zakona o stambenom potrošačkom kreditiranju (Narodne novine broj 1201/17) od 12. listopada 2017. propisana zabrana naplate naknade za obradu i/ili odobravanje stambenog potrošačkog kredita, koja zabrana se ne odnosi na ugovore o stambenim kreditima sklopljenim prije stupanja na snagu tog Zakona, dok su Pravilnikom o naknadama za potrošačke kredite (Narodne novine broj 15/14) kojim je izrijekom dopuštena naknada za obradu kredita, preciznije definirane te naknade. Međutim tuženik, koji je nesporno sastavio predmetnu ugovornu odredbu o troškovima obrade, naknade za obradu zahtjeva i odobravanje kredita, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, nije dokazao opravdanost u postotku od odobrenog iznosa kredita ugovorene visine naknade, što rezultira time da je ta ugovorna odredba suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača.

19. Sama činjenica da je naknada za obradu zahtjeva i odobravanje kredita, određena u postotku od odobrenog iznosa kredita znači da korisnicima kredita kojima je odobren veći iznos kredita plaćaju višu naknadu, a što govori u prilog tome da tako ugovornom naknadom za obradu zahtjeva i odobravanje kredita nisu "pokriveni" stvarni troškovi koje je tuženik imao pri obradi svakog pojedinog zahtjeva i odobravanju kredita.

20. Visina tražbine tužitelja i datum naplate među strankama nisu sporni.

21. Kako među strankama nije sporna visina tužbenog zahtjeva, to je usvojen tužbeni zahtjev i tužitelju dosuđen iznos naplaćene naknade temeljem čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 155/23), dalje ZOO u iznosu 198,75 EUR.

22. Budući da je razlog ništetnosti prijeporne ugovorne odredbe o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo njezina nepoštenost, tužitelju je uz primjenu odredbe članka 1115. ZOO-a dosuđena obračunata zatezna kamata na iznos koji je plaćen na ime ispunjenja nepoštenih ugovornih odredbi od prvog idućeg dana nakon dana kad je plaćen (dan neosnovanog stjecanja na strani tuženika) do 31. svibnja 2025. u iznosu 313,61 EUR, a nadalje do isplate na iznos naplaćene naknade 198,75 EUR u visini određenoj 29. st. 2. i 8. ZOO-a i čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 156/22).

23. Istaknuti prigovor zastare nije osnovan. Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odnosu na početak tijeka zastare je na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. donio zaključak Broj: Su-IV-47/2020 kojim je određeno da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 25/13, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 155/23), dalje: ZOO, kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Budući da je ovom odlukom utvrđena ništetnost prijeporne ugovorne odredbe, to će tek njezinom pravomoćnosti početi teći zastarni rok.

24. Sud je na pripremnom ročištu održanom 10. ožujka 2026. utvrdio vrijednost predmeta spora u iznosu 512,36 EUR budući je tuženik prigovorio naznačenoj vrijednosti predmeta spora u tužbi u iznosu 1.600,01 EUR. Tužitelj je, pored zahtjeva za isplatu iznosa 198,75 EUR za naplaćenu naknadu, i iznosa obračunatih zateznih kamata 313,61 EUR postavio i tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnom odredbe o tzv. ulaznoj naknadi, a radi se zapravo o deklaratornom preambulu zahtjeva za isplatu, koji zahtjev se ne uzima u obzir pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora, već je za istu mjerodavna vrijednost zahtjeva za isplatu, sukladno čl. 35. st. 1. ZPP, jer isti u tom slučaju predstavlja glavni zahtjev. Stoga je sud utvrdio vrijednost predmeta spora u iznosu 512,36 EUR jer je mjerodavna vrijednost predmeta spora sadržana u zahtjevu za isplatu (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-x-479/2010-2 od 11. travnja 2011., Rev-1504/2024-2 od 7. svibnja 2025.).

25. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a, sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora (512,36 EUR) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Narodne novine br. 138/23).

26. Tužitelju zastupanom po odvjetniku je priznat trošak koji se odnosi na sastav tužbe (Tbr 7. toč. 1. OT 50 bodova), zastupanje na ročištima održanim dana 10.3.2026. i 23.10.2026. (Tbr 9. toč. 1. OT 100 bodova), sastav podneska od 15.10.2025. (Tbr. 8. toč. 1. OT 50 bodova), odnosno ukupno 200 bodova ili 400,00 EUR, trošak obračunatog poreza na dodanu vrijednost u visini 25% u iznosu 100,00 EUR, što ukupno iznosi 500,00 EUR. Tom iznosu je pribrojen trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu 33,18 EUR i presudu 60,00 EUR, tako da ukupno priznati trošak tužitelja iznosi 593,18 EUR, sukladno čl. 155. ZPP-a.

27. Budući da je tužitelj tražio zateznu kamatu na dosuđeni trošak parničnog postupka tekuću od presuđenja do isplate, a kako parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka, sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a, sud mu je na dosuđeni parnični trošak dosudio zateznu kamatu tekuću od donošenja presude u ovoj pravnoj stvari, to jest od 26. listopada 2026. do isplate.

28. Zatezna kamata na parnični trošak je dosuđena u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U Zagrebu, 26. listopada 2026.

Sutkinja

Jadranka Liović Merkaš

JADRANKA LIOVIĆ MERKAŠ

Elektronički potpisano: 26.10.2026T10:30:24 (UTC:2026-10-26T09:30:24Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: e88f0894-4e51-441c-b474-9107c8dd3bea
Općinski građanski sud u Zagrebu

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU
Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku 15 dana od dana objave ove presude.

Dna:
- pun. tužitelja uz rješenje za sudsku pristojbu na presudu
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-2873e**

Kontrolni broj: **05847-11728-ec798**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.